

Sygn. akt IV CSK 445/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa H. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G., Prokuraturze Rejonowej
w G. i Sądowi Rejonowemu w K.
o zapłatę, rentę i nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 października 2013 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) oddala wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 października Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda H. M. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 1 lutego 2013 r. oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w G., Prokuraturze Rejonowej w G. i Sądowi Rejonowemu w K. o zapłatę kwoty 1800.000 zł z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia, o rentę oraz o nakazanie pozwanemu przeprowadzenie z urzędu zmiany imienia i nazwiska powoda z uwagi na szkodę wyrządzoną upublicznieniem jego nazwiska. Od wyroku Sądu Apelacyjnego powód wniósł skargę kasacyjną. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance, jaką jest oczywista zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). W podstawach skargi kasacyjnej wskazano natomiast na naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik postępowania (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skarżący podniósł zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. art. 227 k.p.c. Sąd drugiej instancji – w ocenie skarżącego – dokonał oceny zgromadzony w sprawie materiału dowodowego w sposób nieprawidłowy i dowolny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów – jak wielokrotnie wskazywał w swym orzecnictwie Sąd Najwyższy – jest niedopuszczalna (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76; z dnia 24 marca 2009 r., III CSK 331/08, niepubl.; z dnia 24 czerwca 2009 r., III CSK 73/09, niepubl.; z dnia 25 czerwca 2010 r., III CSK 107/10, niepubl., z dnia 16 stycznia 2015 r., III CSK 308/14 niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wniosek pełnomocnika o zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym został oddalony. Wniesienie skargi kasacyjnej niedopuszczalnej, opartej na wadliwych podstawach, nie może zostać uznane za udzielenie pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu

Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSCN 2008, nr 3, poz. 41; z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, niepubl.; z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSCN-ZD 2011, nr C, poz. 72).

Sąd Najwyższy nie obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego, mając uwadze jego trudną sytuację materialną (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.).